

Primula minima

Nomenclatuur en Etymologie

De botanische naam *Primula minima* is afgeleid van het Latijnse *primus* (eerste), verwijzend naar de vroege bloei van planten in het geslacht *Primula*. Het soortepitheton *minima* betekent "kleinste" en beschrijft de compacte en lage groeiwijze van deze plant.

Taxonomie

- Rijk: Plantae (Planten)
- Klasse: Magnoliopsida (Tweezaadlobbigen)
- Orde: Ericales
- Familie: Primulaceae (Sleutelbloemfamilie)
- Geslacht: *Primula*
- Soort: *Primula minima*

Synoniemen

- *Primula minima* var. *alpestris*
- *Primula mollis*

Synoniemen worden zelden gebruikt, aangezien de soort *Primula minima* goed gedefinieerd is.

Variëteiten en Cultivars

Er zijn geen officiële cultivars of variëteiten geregistreerd voor *Primula minima*, maar er zijn populaties die variëren in bloemkleur en grootte afhankelijk van hun groeilocatie.

Foto: Luuk Vermeer

Familie

De plant behoort tot de familie Primulaceae, een diverse plantenfamilie die bekend staat om vroegbloeiende sierplanten.

Hoogte

Primula minima is een dwergplant en bereikt een hoogte van slechts 2-5 cm, wat de naam "minima" goed rechtvaardigt.

Bloemkleur

De bloemen van *Primula minima* zijn intens roze tot purperroze, vaak met een lichter centrum. De bloemen hebben een stervormig uiterlijk en zijn ongeveer 1-2 cm in diameter.

Bladkleur

De bladeren zijn donkergroen, langwerpig en licht glanzend. Ze vormen een dichte, compacte rozet.

Bloeiperiode

De bloeiperiode van *Primula minima* valt in de late lente tot vroege zomer, meestal van mei tot juni.

Standplaats

Deze plant groeit bij voorkeur op zonnige of licht beschaduwde plekken met een goed doorlatende, stenige of zandige bodem. Kalkrijke grond is ideaal, maar de plant verdraagt ook iets zuurdere bodems.

Herkomst

Primula minima is inheems in bergachtige gebieden van Europa, zoals de Alpen, de Karpaten en de Pyreneeën. Het groeit vaak op open, stenige hellingen en alpiene weiden op hoogten tussen 1.500 en 3.000 meter.

Soort Gewas

Primula minima is een vaste plant en wordt vooral gewaardeerd als sierplant in rotstuinen of alpinetuinen vanwege zijn compacte groeiwijze en felle bloemen.

Vermeerderingswijze

- Zaden: De plant kan worden vermeerderd door zaden te zaaien. Kieming is echter afhankelijk van koude stratificatie.
- Deling: Oudere planten kunnen na de bloei voorzichtig worden gedeeld.

Klimaatzone

Deze plant is winterhard en geschikt voor USDA-zones 4-7. Ze kan goed tegen koude en sneeuwbedekking, wat haar beschermt tegen de ergste vorst.

Insecten

De bloemen van *Primula minima* trekken bestuivende insecten zoals bijen en vlinders aan. Dit maakt de plant ecologisch waardevol in bergachtige ecosystemen.

Bronvermelding

- <https://www.rhs.org.uk/plants/primula-minima/>
 - <https://www.alpinegardensociety.net/plants/primula-minima/>
 - <https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:702846-1>
-

Samenvatting

Onderwerp	Informatie
Nomenclatuur	<i>Primula minima</i> , verwijzend naar de compacte groeiwijze.
Taxonomie	Plantae, Magnoliopsida, Ericales, Primulaceae, <i>Primula minima</i> .
Synoniemen	<i>Primula minima</i> var. <i>alpestris</i> , <i>Primula mollis</i> .
Variëteiten en Cultivars	Geen officiële cultivars of variëteiten bekend.
Familie	Primulaceae (Sleutelbloemfamilie).
Hoogte	2-5 cm.
Bloemkleur	Intens roze tot purperroze met een lichter centrum.
Bladkleur	Donkergroen, glanzend en langwerpig.
Bloeiperiode	Mei tot juni.
Standplaats	Zonnig tot licht beschaduwde, goed doorlatende stenige of zandige bodem.
Herkomst	Alpen, Karpaten en Pyreneeën (Europa).
Soort gewas	Vaste plant, geschikt voor rotstuinen en alpinetuinen.
Vermeerderingswijze	Zaden (koude stratificatie) of deling.
Klimaatzone	USDA-zones 4-7, winterhard en vorstbestendig.
Insecten	Aantrekkelijk voor bijen en vlinders.